

[Peter Holst.]

spektiv, som også andre har talt om, og de midler, der nu foreslås udloddet på én gang, kunne da være en nyttig baggrund at have som udgangspunkt for en sådan nyordning.

Endelig vil vi nævne, at de skatteydere, der skulle finansiere enhver støttekrone til ethvert formål, selvfølgelig også er ramt af de prisstigninger, som man vil lindre for den bestemte gruppe, der her er tale om.

Edele Kruchow (RV):

Ud fra de beregninger, undervisningsministeren har redegjort for vedrørende pristalsreguleringen for studerende, der får uddannelsesstøtte, og andre grupper, hvis lønninger og pensioner pristalsreguleres, ønsker det radikale venstre at se nøje på disse tal i et udvalgsarbejde, inden vi går til en stillingtagen.

På den anden side skal det også være klart, at vi ikke ønsker, at de uddannelsessøgende skal stilles ringere med hensyn til pristalsregulering end andre grupper. Vi ønsker også at gøre opmærksom på, at vi tidligere, da der var debat om uddannelsesstøtten her i tinget, har været rede til og meget interesserede i en omlægning af uddannelsesstøtten, og vi ønsker at finde frem til bedre vilkår for vurderingen af, hvorledes den skal fordeles.

Vi er bange for ved en aktion fra den ene dag til den anden at lave om på gældende regler. Det er nok ikke så enkelt, som det lyder, når man siger, at der er 90 mill. kr., som hurtigt kan stilles til rådighed. Vi ved jo, at disse 90 mill. kr. ikke stammer fra indeværende finansår, men er blevet til gennem en form for opsparing igennem 4 år.

Vi ønsker altså at se nøje på forslaget under udvalgsarbejdet.

Hans Toft (KF):

Jeg føler, at der her er tale om et forslag, som vil gribe ind i den almindelige dyrtidsreguleringsproblematik også for andre grupper. Da jeg efter det, ministeren har oplyst, kan konstatere, at også ministeren er af den opfattelse, at de studerende har fået den pristalsregulering, som er fuldt hjemlet i loven, og at de studerende også fremover vil få den pristalsregulering ifølge loven, kan vi heller ikke give tilslutning til det forslag, som er fremsat af kommunisterne her.

Fru Helle Degn omtalte datoen 1. februar, og jeg forstod, at den betød, at socialdemokratiet nu ikke kunne være med til at gennemføre forslaget, men ville have ministeren til det. Ja men så vidt jeg har forstået på ministeren, kan hun ikke alene give de 90 mill. kr., selv om hun ønskede det, hvilket igen vil sige, at hvis ministeren skal give dem, skal bl. a. socialdemokratiet være med til at vedtage det her i folketinget.

Må jeg så sige en anden ting til fru Helle Degn. Man vil give ministeren et godt råd. Det minder mig ærlig talt lidt om efterbudspolitik. Dette beløb er samlet op i løbet af en 6 års periode og var vel også på 90 mill. kr., da fru Ritt Bjerregaard var undervisningsminister, og da hr. Heinesen var undervisningsminister. Hvorfor tog socialdemokratiet ikke selv affære på det tidspunkt, da man kendte prisudviklingen? Det er trods alt socialdemokratiet, som har indstillet de beløbsrammer til vedtagelse i folketinget på finansloven, som har vist sig at være skønnet forkert og derfor har givet overskud på 6 års budgetter, så man nu står med i alt 90 mill. kr. Skal de 90 mill. kr. nu udbetales, mener jeg ikke, det er ministeren, der kan gøre det, det må være folketinget, der træffer beslutning herom. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte dette.

Må jeg dernæst sige, at hvis man nu bevilger de 90 mill. kr. fra folketingets side, må det have en anden konsekvens, nemlig at på de næste års finanslove bliver beløbet til Statens Uddannelsesstøtte forhøjet med 90 mill. kr. Derfor spørger jeg igen: er det ikke et led i det forlig, der er indgået mellem socialdemokratiet, venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, at der skal være enighed mellem de fire partier, hvis nogle beløb på finansloven skal forhøjes ud over det, der ligger i selve finanslovsforslaget, lige så vel som der skal være enighed om besparelserne? Og den debat har vi haft tidligere.

Hvis man nu kommer her og siger, at der skal 90 mill. kr. mere på, så skal de altså også ind i næste års finanslov. Jeg kan se, at den tidligere undervisningsminister ryster på hovedet; jeg beder hende om at komme op og berigtige det, hvis der er tale om, at jeg skønner forkert.

Så hørte vi til sidst fru Helle Degn fremføre noget om den samlede nyordning. Ja, vi kan jo godt fortsætte, hvor vi slap; jeg føler